

De bevrijdingsdagen

Eind april en begin mei 1945 volgden de gebeurtenissen elkaar in snel tempo op. De Duitse troepen werden aan het oostelijk en het westelijk front onder de voet gelopen. Op 30 april pleegde Hitler zelfmoord, omdat de Russen zijn schuilkelder tot op schootsafstand genaderd waren.

Vier dagen later gaven alle Duitse troepen in Noordwest-Europa zich over. Maar generaal Blaskowitz, de Duitse bevelhebber in Nederland, had daartoe geen bevel uit Duitsland ontvangen. Daarom weigerde hij de overgave te erkennen. In de middag van 5 mei ging Blaskowitz toch naar hotel De Wereld in Wageningen om de capitulatie van zijn troepen te bespreken. Hij ging niet meteen in op de eisen van de geallieerden, maar sloot wel een wapenstilstand. De volgende dag ondertekende hij de capitulatie.

Nu kon het feest pas echt beginnen. Hoewel... In de dagen rond de bevrijding vielen er nog tientallen doden door oorlogsgeweld. Op veel plaatsen was de situatie erg chaotisch, omdat de geallieerden niet meteen overal ter plaatse waren. Het Nederlandse verzet had zich hierop voorbereid en de Binnenlandse Strijdkrachten geformeerd. Die wilden de macht overnemen van de Duitse troepen. Maar veel Duitsers voelden zich hierdoor bedreigd. Door de gespannen situatie ontstonden er schietpartijen in onder andere Amsterdam, Utrecht, Veenendaal en Bolnes. Op 7 mei beschoten Duitse soldaten een feestende menigte op de Dam in Amsterdam. Er vielen 22 doden en 60 zwaargewonden.

Pas op 8 mei verschenen de geallieerden in Nederland in de grote steden. Toen barstte het bevrijdingsfeest pas goed los. Diezelfde dag gaven ook de Duitse troepen elders in Europa zich definitief over. Het machtige Duitse Rijk was gevallen.

Toch was nog niet heel Nederland bevrijd. De Waddeneilanden moesten tot juni wachten voordat de geallieerden verschenen. Met name op Texel gedroegen de Duitse militairen zich nog steeds als overheersers. Op 12 juni werd Schiermonnikoog als laatste stukje Nederland bevrijd.